

Wie *Khaltoum* van Ibrahim Maalouf intussen heeft grijsgedraaid, zal vast en zeker zijn hart ophalen aan de Middenoosterse jazz van 3'Ain. Want wat is het genieten van de Syrische trompettist Yamen Martini! In 2015 arriveerde hij in België en daar kruiste hij snel het pad van Piet Maris. Sindsdien werkten de twee al enkele keren samen en toen de kans zich voordeed voor een residentie in de Oostendse kunstencentra O.666, trommelden ze meteen Otto Kint op. Het resultaat is een EP die bol staat van de sfeer.

Geïnspireerd door het uitzicht op de haven krijgt het openingsnummer, oorspronkelijk geschreven voor een kortfilm, een stevige portie zeemansverdriet. En ook andere nummers worden vaak getekend door wat de Portugezen zo mooi *saudade* noemen. De boten waarnaar nummers als *Njord Puffin* zijn vernoemd, hoor je bijna kraken en je ziet ze zo uitvaren richting de wijde zee - die geeft en neemt.

Dankzij een loepzuivere opname, krijgen we alle subtiliteiten mee van het samenspel van dit trio: het volle basgeluid van Kint, de aanzwellende en wegstervende bewegingen van Maris, de koperen adem van Martini. Hoe die laatste de stilte doorboort, doet bij momenten zelfs denken aan *Soleá* van Miles Davis, om nog maar eens een klepper te noemen.

Van het beste dat er sinds *Sexual Healing* uit Oostende kwam.

Jordi De Beule

Yamen Martini (t), Piet Maris (acc), Otto Kint (cb)